

Vlci ještě tvrdě spali, když se k nim Máša toho rána vrátila. „Hej! Ospalci! Vstávejte! Musíme se pustit do práce!“ Vlci zívali, ale rychle se posadili, připraveni na Mášiny rozkazy. Za malou nezbednicí stály krabice a přepravky, které bylo potřeba otevřít. Ale nejdřív Máša rozbalila svůj návrh, aby si ho vlci mohli prohlédnout. „Tadá!“ Jakmile ho uviděli, zalapali po dechu. Tohle auto bylo dokonalé! „Tak co?! Je tohle dokonalý karavan?“ Vlci zuřivě přikyvovali.

„Tak dobrá! Hlavní je držet se pokynů! Umíte číst?“ zeptala se Máša vlků. Znovu se podívali na návrh a až tehdy si uvědomili, že místo čísel a písmen vidí jen kolečka a čtverečky. A totéž platilo pro nápisy na krabicích a přepravkách. Jejda. Vlci se podívali jeden na druhého. Stačí jedna chyba a s novým taxíkem se můžou rozloučit. Chvíli si mezi sebou špitali, pak se otočili zpátky k Máše a přikyvli. Samozřejmě, že umí číst!

